І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 94. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 19-го ТРАВНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 19, 1972 No. 94. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Четвер, 18-го травня 1972 року

НА ВІДЗНАЧЕННЯ 200-ЛІТТЯ СТВОРЕННЯ Американської Держави, що припадає на 1976 рік, у Філядельфії плянували провести Міжнародну Виставку, типу ЕКСПО. Але вона не відбудеться, бо проти такого заходу проголосували майже всі члени Комісії для відзначення 200-ліття Американської Революції. Голосування відбулося в Бостоні. Фонди, що їх призначить федеральний уряд на ті святкування, будуть розподілені між стейтами, і кожний стейт зуживатиме їх для підготови свят на власне рішення.

У ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ОБГОВОРЕНО Й СХВАЛЕНО законопроєкт про покращення обезпечення життя вояків. Проєкт переслали на розгляд Сенату. За новим проєктом, обезпечення вояка, в тому й членів Національної Гвардії та запасу, буде коштувати 1 доляр місячно — забезпечення на 5 000 долярів виплати на випадок смерти під час служби або 120 днів після звільнення із служби. Хто забезпечить себе на 10 000 дол., той буде місячно платити 2 доляри, на 15 000 дол. — місячно платитиме 3 доляри.

У САН ХОЗЕ В КАЛІФОРНІЇ ТРИВАЄ судовий процес проти Анджели Дейвіс. Суд встановив, що головною метою її втручання в попередній суд, коли сталися вбивства при намаганні в'язнів утекти з тюрми, була її велика любов до в'язня Джексона. Це видко з щоденника, знайденого в келії Джексона після того, як він був убитий під час спроби втечі. Для того, щоб Джексон зміг утекти з тюрми, А. Дейвіс нібито й принесла зброю в залю суду. 22 прихильники А. Дейвіс, які влаштували демонстрацію під час суду, дістали по 30 днів умовного арешту.

У СВЯТО - ТРОЇЦЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ СЕМІНАРІЇ, російській, у Джорденвіллі, сталась трагедія: семінарист К. Пшеніхін убив свого приятеля, також семінариста Ігоря Калаура. Припускають, що обоє були наркоманами.

ЛЕҐІСЛЯТУРА СТЕЙТУ КОННЕКТИКУТ РОЗГЛЯДАЄ три законопроєкти про зміну закону про аборти, і всі — дуже суворі, з забороною жінкам самовільно робити аборти. За одним із законопроєктів, ні жінка, ні лікар не мають права виносити рішення про вбивання дитини.

У ЗСА Є ТЕПЕР У РУСІ ПОНАД 108 мільйонів різного виду й роду автомобілів. Найбільше є пасажирських авт, бо понад 88 мільйонів, є також біля 20 мільйонів автобусів.

З ПАРИЖУ ПРИБУВ до Вашинґтону голова делеґації ЗСА на так званій мировій конференції про В'єтнам, амбасадор Віллям Портер, щоби нарадитись з президентом Ніксоном перед відлетом Ніксона до Москви. З цього доходять до висновку, що в розмовах Президента у Москві поважну ролю гратимуть В'єтнам і можливості мирного закінчення війни. В'єтнамські комуністи у Парижі зажадали, щоб американські й південно - в'єтнамські делеґати вернулися на засідання Паризької конференції. ЗСА і Південний В'єтнам ту вимогу відкинули.

В'ЄТНАМСЬКІ КОМУНІСТИ ХОТІЛИ сторпедувати відвідини президента Ніксона у Москві і власне таку політичну ціль мала інвазія Північного В'єтнаму проти Південного — заявив державний секретар Віллям Роджерс на Комісії закордонних справ в Палаті репрезентантів. Тому президент Ніксон — з'ясовував державний секретар — розпорядив замінування портів Північного В'єтнаму і його бомбардування, щоби не піддатися шантажеві і виразній провокації збоку комуністів.

АВСТРІЙСЬКИЙ КАНЦЛЕР БРУНО КРЕЙСКІ ЗАЯВИВ, що з уваги на приїзд президента Ніксона до Австрії в переїзді до Москви — австрійські власті не можуть заборонити можливі мирні демонстрації в рямцях закону, але вживуть всіх заходів, щоб запевнити Президентові особисту безпеку. Президент Ніксон, пані Ніксон і їх почет зупиняться на день в Зальцбурґу, де й переночують.

ПРЕЗИДЕНТИ ЮГОСЛАВІЇ ТІТО Й РУМУНІЇ ЧАУШЕСКУ ВІДКРИЛИ спільно нову, найбільшу в Европі ґреблю над Дунаєм, в тому місці, де збігаються кордони тих двох держав. Вони подали один одному руку посередині ґреблі. Ця нова водна електрівня обслуговуватиме терени обабіч кордону.

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В ПОЛЬЩІ ПРОГОЛОСИЛА нову заяву з різними закидами проти комуністичної влади, заперечивши цим, наче б між Церквою і урядом прийшло вже до повного „співіснування". Найповажніший закид кардинала Стефана Вишинського на адресу світської влади той, що уряд не дозволяє на будування нових церков. Насправді — державні власті дали дозвіл на будову 30 нових святинь, коли в таких справах вплинуло кругло 1.000 петицій.

ПЕРЕД СОВЄТСЬКИМ МАРШАЛОМ АНДРЕЄМ ҐРЕЧКОМ ВІДБУВСЯ на летовищі під Каїро в Єгипті великий летунський показ. Можливо, що саме у зв'язку з перебуванням його в Єгипті два єгипетські літаки найновішого совєтського типу МІГ-23 перелетіли над ізраїльськими позиціями на окупованому Ізраїлем Синайському півострові. Ті літаки летять із швидкістю 1.875 миль на годину у висоті до 15 миль і перевищують цим найкращі американські джети. Тому ізраїльські, доставлені Америкою, джети не всилі перехопити МІГ-23. Пілотами на тих машинах є совєтські техніки.

Знову понад $10,000 на ФКУ з Чикаґо

Чикаґо (М. Г.). — Зустрічі Гарвардських студентів Зенона Когута та Олега Ільницького з громадянством, духовенством та з професіоналістами міста Чикаґо в днях 6-го до 10-го травня завершилися задеклярованням понад 10.000 дол. на Гарвардський Центр Українських Студій. Відвідини З. Когута та О. Ільницького розпочались в суботу 6-го травня приватними зустрічами з місцевими жертводавцями та прихильниками ФКУ. Наступного дня в готелі Рідженсі Гайат Гавз, понад 100 осіб взяло участь в коктейльнім прийнятті, влаштованім місцевим комітетом ФКУ, який очолює Юрій Гаєцький, докторант східно-европейської історії в Університеті Чикаґо. Офіційна частина прийняття складалась з коротких інформативних доповідей обох гарвардців та з показу прозірок з щоденного життя й праці Українського Центру та з великої виставки українських книжок в бібліотеках Гарварду. Адвокат Ілля Мула, довголітній та активний провідник збіркової акції ФКУ в Чикаґо, виступив з закликом до негайної фінансової підтримки ФКУ, щоб успішно завершити Гарвардський Центр до кін-

(Продовження на стор. 3-ій)

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС РАДИТИМЕ НА СОЮЗІВЦІ В НАСТУПНОМУ ТИЖНІ

Головний Уряд Українського Народного Союзу. Сидять (зліва): головні контролери проф. д-р Богдан Гнатюк і мґр. Іван Геврик, головний секретар д-р Ярослав Падох, заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, заступник головного предсідника проф. Іван Телюк, головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний касир св. п. Петро Пуцило, (обов'язки головного касира виконує від часу його смерти в лютому ц. р. пані Уляна Дякук) та головні контролери мґр. Іван Винник, д-р Іван Скальчук та д-р Михайло Данилюк. Стоять (зліва) головні радні: проф. Тарас Шмаґала, Андрій Джула, д-р Богдан Футей, інж. Мирослав Кальба, Василь Дідюк, Степан Гавриш, Дмитро Попадинець, д-р Анна Чопик, Тарас Шпікула, пані Анна Гарас, проф. Мирон Куропась, Володимир Запаранюк, інж. Анатолій Дорошенко та Євген Репета і ред. Антін Драган

Джерзі Сіті. — У понеділок, 22-го травня, на Союзівці в Кергонксоні почнуться звичайні річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу, що тривають, звичайно, один тиждень. У цих нарадах беруть обов'язкову участь члени Головного Екзекутивного Комітету: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника проф. Іван Телюк, заступник головного предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох та виконуюча обов'язки головного касира пані Уляна Дякук; члени Головної Контрольної Комісії: мґр. Іван Винник, проф. д-р Богдан Гнатюк, д-р Іван Скальчук та д-р Михайло Данилюк; головні радні: Василь Дідюк, Степан Гавриш, проф. Тарас Шмаґала, д-р Богдан Футей, інж. Анатолій Дорошенко, пані Анна Гарас, Дмитро Попадинець, Тарас Шпікула, д-р Анна Чопик, Володимир Запаранюк, професор Мирон Куропась, інж. Мирослав Кальба, Євген Репета і Андрій Джула та головний редактор Антін Драган. На порядку нарад, крім відкриття, звітів усіх головних урядовців та редактора, звітів різних комісій та дебат над звітами і, вкінці, внесків та ухвал для добра організації, цим разом є також передбачений статутом вибір головного касира на місце померлого в лютому цього року обраного конвенцією два роки тому головного касира св. п. Петра Пуцила. „Свобода", як звичайно, кожного дня інформуватиме про перебіг та висліди цих нарад.

Правиборчі успіхи губ. Воллеса мали б загрожувати більше республіканським, як демократичним кандидатам

Ню Йорк. — Згідно з опитуванням, що його перевела редакція щоденника „Ню Йорк Таймс" разом з аґенцією Деніела Янкеловіча, висліди цьогорічних правиборів мали б бути більше загрозливі для республіканської партії, зокрема ж для през. кандидатури през. Ніксона, відбираючи республіканцям більше голосів, як для демократичної партії. Згідно із висновками цього опитування, головною причиною успіхів Воллеса у правиборах в Мичиґені, були проголошувані ним гасла й постуляти змін і реформ в керівництві ЗСА, зокрема його вимоги поборювання злочинства й опозиція проти спільного перевожування автобусами дітей білих разом із негритянськими. Факт атентату на Воллеса якогось більшого впливу на виборців не мав. В Мичиґені голосувало за Воллесом особливо ж багато робітників. Із проголошених у четвер уже майже повних вислідів вівторкових правиборів із 5 707 на всіх 5 710 виборчих округ — виходить, що у стейті Мичиґен губ. Воллес здобув 809 601 голос, або 51 відсоток, МекҐоверн — 425 888 або 27% і Гомфрі 249 346 або 16%. Усі інші демократичні кандидати одержали менше, як по 3 відсотки голосів. За кандидатурою през. Ніксона в цьому стейті голосувало 320 777 виборців, або 95 відсотків і за МекКлоскі — 10-259 або 3 відсотки. Щодо демократичних делеґатів з Мичиґену, які мали б бути остаточно призначені під час стейтової демократичної конвенції в Детройті, то Воллес має вигляди одержати 72, МекҐоверн 38 і Г. Гомфрі 22, але не виключене, що кількість делеґатів для Воллеса — внаслідок заходів проводу демократичної партії — буде меншою. У стейті Мериленд, згідно з вислідами із 1 611 на всіх 1 616 виборчих округ, за Воллесом голосувало 218-930 демократичних виборців, або 39 відсотків, за Г. Гомфрі 150.139 або 27 відсотків і за МекҐоверном — 112-611 або 22 відсотки. Інші демократичні кандидати одержали дуже незначні кількості голосів — від 2-3 відсотків. Не цілком певна ще кількість здобутих Воллесом делеґатів, що їх він мав би мати 41. На республіканському списку през. Ніксон здобув 97 648 голосів або 86 відсотків, та усіх 26 делеґатів.

Губ. Воллес перебуде ще одну операцію, але, можливо, матиме й далі спаралізовані ноги

Сілвер Спрінг, Мд. — Не зважаючи на покращання загального стану здоров'я, губернатора Воллеса, пораненого важко атентатником у понеділок 15 травня ц. р., лікарі сумніваються щодо його повного видужання, зокрема в можливість усунення паралічу ніг, що його спричинила куля, яка застрягла біля стовпа хребетного. Шанси на усунення паралічу — на думку лікарів - спеціялістів, менші як 50 до 50. Все ж таки сильна фізична будова пораненого губернатора не виключає можливости його повного видужання. Найближчим часом губ. Воллес мав би перейти ще одну операцію для усунення кулі з околиці стовпа хребетного. Перша операція для усунення кулі з околиці черева була проведена в понеділок зараз після атентату, тривала п'ять годин і була цілком успішною. Губ. Воллес перебуває далі в шпиталі в доброму настрої не зважаючи на свої спаралізовані ноги, і зокрема був врадуваний вислідами правиборів у стейтах Мериленд і Мичиґен. Він сподівається перемогти наслідки поранення сильною волею. Друга операція мала б відбутися у військовому шпиталі ім. Волтеера Ріда у Вашинґтоні, або в одному із шпиталів в Алабамі.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА РАТИФІКУЄ ПАКТИ НЕАҐРЕСІЇ З СОВЄТАМИ І ПОЛЬЩЕЮ

Бон. — Нижча палата Німецької Федеральної Республіки (Західньої Німеччини), „бундестаґ", ратифікувала в середу 17 травня підписані в 1970 році соціялістичним канцлером Віллі Брандтом пакти „приязни і ненападу" з СССР і Польщею. Найголовнішими постановами у тих пактах було зобов'язання, що ніодна сторона не буде старатися змінити існуючі в Европі державні кордони силою, а — щодо Польщі — що Західня Німеччина визнає за німецько - польський кордон ріки Одру Ніссу, себто визнає за Польщею так звані „відзискані землі". Хоч на всіх 496 членів парляменту тільки 248 послів голосували „за", проте тільки 9 голосів були „проти" договору з СССР і 17 „проти" договору з Польщею, а вся решта — стрималась від голосування. Опозиція збоку Християнсько - демократичної партії не хотіла голосувати „за" ті договори, але й не хотіла доводити до кризи, коли б договори не ратифіковано, або ратифіковано їх одним-двома голосами більшости. Тому рішила стриматись від голосування. „Проти" договорів голосували втікачі чи пак виселенці з колишніх німецьких земель, що їх зайняли Польща і СССР. Сподіваються, що в найближчих днях ті договори перейдуть через вищу палату парляменту, „бундесрат", і тоді підпише їх президент Гайдеман. Важливою частиною ратифікаційної процедури було прийняття одноголосно всіма членами парляменту резолюції, що ті договори не становлять леґальної підстави для кордону, який ділить Німеччину на дві частини. Проголошено 10 принципів закордонної політики, які мають становити базу для співпраці всіх партій у ділянці закордонної політики. Коментатори стверджують, що під час і після того голосування не було ніякого „ентузіязму" і ніхто не плескав в долоні.

Південні в'єтнамці намагаються переламати бльокаду міста Анлок

Сайґон. — Південно-в'єтнамські війська, підтримувані безперервними налетами американських бомбардувальників, підсунулися вже на дві милі до міста Анлок, що його комуністи облягають від кругло місяця. Вони переламлюють комуністичну бльокаду впертим походом піхоти і рейдами парашутистів. Відсутність великого спротиву збоку комуністів приписують величезним втратам, що їх понесли комуністи у тих боях за Анлок. На інших відтинках фронту розмірний спокій, дармащо комуністи далі обстрілюють гарматами й ракетами різні міста й військові об'єкти в Південному В'єтнамі. Вони поцілили, між іншим ракетою американський транспортно-вантажний літак C-130, як вивантажувано з нього амуніцію для оборонців міста Контум і при тому згинуло 6 американських вояків. Комуністичне радіо подало, що комуністи очистили порт Гайфонґу з мін і що корабель „Фріден' 'із Східньої Німеччини прибув туди. З американської сторони рішуче заперечено цьому і стверджено, що не було ніяких операцій очищування в'їзду до порту Гайфонґ та що „Фріден" знаходився у тому порті ще перед замінуванням його. Речник Пентаґону заявив, що доїзд до порту Гайфонґу й інших північно-в'єтнамських портів далі замінований.

Тим часом у столиці Південного В'єтнаму Сайґоні перебував кілька годин віцепрезидент Спіро-Еґню, який прибув туди гелікоптером із сусіднього Таї (Сіяму). Еґню перевів три години на нараді з південно-в'єтнамським президентом і його найближчими співробітниками, прибувши до президентського палацу у товаристві амбасадора Елсворта Банкера і головного командира військ ЗСА генерала Крейтона Абрамса.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ВІДВІДАЄ КИЇВ 29-ГО ТРАВНЯ

Вашинґтон. — За проголошеним уже пляном подорожі президента Ніксона до Совєтського Союзу, він відлетить з своєю дружиною і почетом з Вашинґтону, чи пак військового Ендрю-летовища в Мериленді в найближчу суботу 20 травня, неділю переведе в Зальцбурзі в Австрії і в понеділок 22 ц. м. прибуде до Москви. В той сам день совєтський уряд видасть у честь Президента офіційний бенкет, але, зрештою, чотири дні, що їх Президент переведе в совєтській столиці, будуть виповнені діловими нарадами з першим секретарем компартії СССР Леонідом Брежнєвим, прем'єром Алексеєм Косиґіним і іншими совєтськими проводирями. 27 травня Президент відвідає Ленінград і того самого дня вернеться до Москви. Совєтські господарі плянують показати Президентові балет „Лебедине озеро", але це ще остаточно не рішене. Перед відлетом з Москви відбудеться бенкет в американській амбасаді. В неділю 28 травня Президент відпочиватиме у Москві, а 29 травня полетить до Києва. Наступного дня відлетить до Тегерану, столиці Ірану, де вечерятиме з іранським шахом Різою Пахлеві, а 31 травня пополудні відлетить до Польщі. 1 червня вночі Президент плянує вернутися до Вашинґтону.

У почеті Президента будуть державний секретар Віллям Роджерс, спеціяльний асистент Генрі Кіссінджер, амбасадор ЗСА у Москві Джекоб Бім, асистент державного секретаря для европейських справ Мартін Дж. Гіллебранд, делеґат ЗСА на конференції з СССР про припинення атомових перегонів Джералд Смит, пресовий секретар Роналд Зіґлер, директор для справ комунікації Герберт Кляйн і інші. З Президентом полетять 182 журналісти, крім 54-ох техніків для справ радіо-телевізійних передач. Совєти старалися обмежити число представників американської преси ,але остаточно погодилися.

Роналд Зіґлер не сказав нічого про справи, які будуть предметом нарад з совєтськими проводирями, але загально вважають, що в першу чергу будуть ними 1) договорення у Гельсинках щодо обмеження стратегічної зброї, яке буде підписане під час відвідин Ніксона у Москві, 2) ізраїльсько-арабський конфлікт і справа постачання тамошнім розсвареним сторонам зброї та 3) справа В'єтнаму й можливості тамошнього замирення. Відомо, що головно від Совєтів, як головного постачальника зброї арабам і в'єтнамським комуністам, залежить війна чи замирення в обох тих обширах.

Українські науковці брали участь у конвенції Славістичної Асоціяції

Портленд, Ореґон. — У 13-ій Конвенції Західньої Славістичної Асоціяції, що відбулася у приміщеннях Портленд-Гілтон Готелю в днях 4-6 травня ц. р., взяли участь також українські науковці й дослідники. У сесії на тему „Безперервність і зміни в інтеліґенції імперіяльної Росії і Совєтського Союзу" виступав із доповіддю про „Напрямки в модерній українській політичній думці" проф. Іван Лисяк-Рудницький з Альбертського Університету. Одним із коментаторів у сесії на тему „Націоналізм і національне питання у Східній Европі" був проф. Юрій Борис із Альбертського Університету в Калґарі. В сесії на тему „Східня Европа двадцятого сторіччя" виголосив доповідь про "Комуністичну партію Польщі й українську справу" Роман Сольчаник з Мичиґенського університету. Одним із двох коментаторів у сесії п. н. „Тоталітаризм у новому дослідженні" виступав проф. Джон С. Решетар з Вашинґтонського університету. До правління Західньої Славістичної Асоціяції, входить як голова комітету влаштувань і референт виставок книжок проф. Василь Дмитришин з Портлендського Університету.

Підготовляють Зустріч ОДУМ-у ЗСА і Канади

Цього року зустріч ОДУМ-у Америки й Канади з українським громадянством відбудеться 1-го і 2-го липня, напередодні Дня Незалежности, який відзначається 4-го липня. Зустріч ОДУМ-у відбудеться на оселі „Київ" коло Торонта в Канаді. Зустріч ОДУМ-у присвячується ув'язненим в Україні діячам культури та науки. Гаслом зустрічі є слова одного з ув'язнених, Валентина Мороза, такі: „Сидіти за ґратами нікому не легко. Але ж не поважати себе — ще важче. І тому будемо битися!"

Перший день зустрічі ОДУМ-у буде присвячений майже повністю спортовим міжфілійним змаганням. А у вечері буде одумівська забава в західній частині Торонта.

В неділю 2-го липня буде польова Служба Божа, спільний обід для одумівської молоді та гостей, дефіляда із словом голови ЦК ОДУМ-у та голів Головних Управ та доповідачів, концерт мистецьких одиниць ОДУМ-у Америки і Канади та ватра.

Одумівська молодь вже наперед всіх запрошує на зустріч до Канади. Філії ОДУМ-у обох держав розпочали інтенсивну підготовку до неї.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

СКУЛЬПТУРА ЛЕОНІДА МОЛОДОЖАНИНА

Йорктон, Саскатун. — У середині травня закінчилась чергова індивідуальна виставка праць відомого скульптора Леоніда Молодожанина з Вінніпеґу. Вона відбувалася в „Йорктон Арт Сентер" і про неї в позитивному дусі писала канадійська преса. Між виставленими скульптурами можна було оглядати бюст Тараса Шевченка, бл. Митрополита Іларіона, Кардинала Йосифа Сліпого та ін. Л. Молодожанин прибув до Канади в 1948 р. і є одним із чільних українських та канадійських скульпторів. За його проєктами здвигнено пам'ятники Т. Шевченкові у Вашинґтоні і в Буенос Айресі, пам'ятник Першому пілотові на півночі Канади та ін.

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" В БІНҐЕМПТОНІ

Бінґемптон, Н. Й. — Оперовий Ансамбль з Ню Йорку під мистецьким керівництвом соліста опери Лева Рернаровича після успіху в Ню Йорку і в Чикаґо покаже оперу Семена Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм" у Бінґемптоні, цієї неділі 21 травня, о 3-й год. дня, в залі Воттер Театру в Герпур Коледжі. Квитки замовляти тільки телефоном, бо при касі їх не буде: (607) 729 - 4448.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сором і жаль

„Відчуваємо сором і жаль з приводу ненависти і політичного насильства, які кинули нині свою похмуру тінь на цілу країну . . ." — розпочав молитву в Палаті Репрезентантів стейту Огайо духовник А. Д. Смит, закликавши молитися за „совість людства". Насправді, ввесь американський нарід між двома океанами глибоко потрясений, обурений і засоромлений безглуздим атентатом проти алабамського губернатора Джорджа Воллеса під час його передвиборчої кампанії в малому мерилендському містечку Лорел.

Це — трагічний парадокс, що з одного боку в Америці у дні виборів голосування відбувається гладко, без інцидентів і що між американськими політичними партіями нема будь - якої ненависти й заїлости, — а з другого боку все ще існує з піонерських часів „закоханість у пістолю" та поблажливість супроти злочинства, яка робить Анджелу Дейвіс геройкою в очах численних її звеличників. Це — трагічний парадокс, що атентат проти Джорджа Воллеса відбувся власне в тому стейті Мериленд, в якому його губернатор Марвін Мендел гаряче вимагав ввести закон про обмеження продажу зброї. Коло 24 мільйонів револьверів є тепер в Америці у приватних руках, і кожних 23 секунди продається револьвер.

Очевидно, що повна свобода для діяльности комуністів і їхніх явних та прихованих симпатиків, пропаганда нігілізму й анархізму, культ нічим не обмеженої свободи, який затирає різниці поміж волею і сваволею — все це сприяє тому заколотові у світі думок і почувань, що зроджує злочинство. Тепер знову лунають голоси, що треба більшої охорони для осіб на високих становищах і що треба зреформувати характер виборчих кампаній, щоб не наражати кандидатів на небезпеку. Все це механічні засоби сумнівної вартости. Тільки переродження всієї атмосфери в дусі особистої і публічної моралі покладе край таким безглуздим злочинам, за які треба соромитися.

Голоси минулого

Відриваючись від актуальних і злободенних справ, варто зупинитися інколи на голосах минулого — оцінках і думках тих, що вже відійшли, але були колись у проводі українського національного життя поза межами України, що спрямовували український рух і українство до здійснення поставленої мети.

По-різному можна оцінювати сучасну ситуацію в Україні. За понад 50 років українського ісходу, існування і дії української еміграції появилося багато таких оцінок і в зв'язку з ними чимало пропозицій на таку чи іншу концепцію основних завдань української еміграції у вільному світі. Одну з таких оцінок сучасного становища України актуальну і нині, дав точно 35 років тому провідний діяч українського незалежницького руху в перших трьох декадах цього сторіччя і видатний науковець проф. Олександер Лотоцький у своїй статті „Духа унинія не дай мені!", що була надрукована в календарі „Дніпро" на 1937 р. і 20-річчя Української Революції:

„Тяжкий час переживає нині Україна. Треба сподіватися, що у майбутньому настануть часи ще тяжчі . . . Всебічний наступ провадиться не лише на матеріяльний добробут українського народу, але й на душу, на його світогляд, щоб його затемнити й викривити. Немає такої ділянки життя, де той наступ не ставив би собі відповідного завдання. Починаючи з родинного життя, з рідної матірньої мови до всіх обставин життя особистого, громадського, політичного, чи то в ділянці матеріяльній, чи духовій, всюди сіється розклад, провадиться руїна того, що нація витворила за тисячоліття . . . Все віковічне наше надбання національне згори засуджене розтопитись в морі нібито — за широким гаслом — світового інтернаціоналу, а насправді в звичайній дійсності — просто таки в старому московському морі".

З'ясовуючи так тогочасну ситуацію України, автор статті нав'язував до думок Гол. Отамана Симона Петлюри, що їх він виклав у своєму надрукованому 1923 р. трактаті „Сучасна українська еміграція та її завдання". З'ясовуючи конкретні завдання еміграції в обличчі московського наступу, Симон Петлюра писав: „Героїзм" ширших кругів нашої численної еміграції в справі наближення так бажаного для всіх нас часу, коли впадуть кайдани московсько - большевицької неволі, що ними скуто волю українського народу, полягає в тому, щоб ця еміграція не розклалась морально, а, навпаки, зміцнила свою одпорну силу і ужиткувала пожиточно час свого примусового перебування за кордоном".

В цих голосах минулого з'ясоване все, що на потребу сьогодні — і тому варто до них прислухатися.

В. Боровський

ЧИ СВІТ ДІЙСНО ПОТРЕБУЄ НОВОЇ МОРАЛІ?

„Каже йому Ісус: „Я — дорога, і правда, і життя. І ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене". (Івана 14:6).
„Ісус Христос, — учора, сьогодні й навіки все Той Самий!" (Жидів 13:8). „І нема ні в кому іншому спасіння, — бо й нема іншого імени під небом, даного людям, яким ми мусимо спастися!" (Діяння 44:12)).

Час іде, одні старіються й відходять, інші підростають і включаються в життя, тільки Бог та правда Його Слова лишаються незмінні. Вони вічні і вічно зобов'язуючі та діючі.

Сучасний світ особливо неспокійний і б у р хливий. Він нагадує бурхливі океанські хвилі, які криють у собі багато небезпек. Сучасні світові буруни з найбільшою силою вдаряють у християнство. Вони хочуть знищити християнську мораль і заступити її чимсь новим. Християнська мораль накладає на людину певні обов'язки, певні вимоги. Вона вимагає від нас самопожертви і самоконтролі. Вона говорить нам про вузьку дорогу життя. Християнство — це релігія свободи, але такої, в якій людина знає свого Творця і себе, знає, що для неї добре, а що ні. І вона іде дорогою правди, справедливости, любови, добра, вміння прощати, мати вирозуміння для інших, дорогою освячення, тобто прагнучи до життьової досконалости. Природна людина, тобто людина не народжена з Бога, хоче анархії, тобто необмеженої сваволі. Певні політичні угруповання в своєму інтересі стараються демагогічно таким людям потурати, а дійшовши до влади запроваджують найгіршу тиранію і роблять людину своїм абсолютним рабом - роботом.

Що про потребу нової моралі говорить дехто у вільному світі?

Деякі з тих провідників, які очолюють свідомо викликаний цей неспокій у певній, хоч і незначній, але галасливій частині американської молоді, про потребу нової моралі в суспільстві говорять: „Іппі вірять, що не може бути соціяльної революції без такої революції в людських головах, а революція в людських головах не може постати без соціяльної революції... Ми дивимося на статеве життя „рок-н-рол" і наркотики, як на частину комуністичної змови, щоб перебрати владу в Америці. Ідея іппівської забави — скинення уряду... Ми не протестуємо проти „певних справ", ми протестуємо проти західньої цивілізації... Коли б не було в'єтнамської війни, ми винайшли б таку... Коли скінчиться в'єтнамська війна, ми пошукаємо другу війну... Наша революція проголошує війну первородному гріхові, диктатурі батьків над їхніми дітьми, християнській моралі, капіталізмові і т. д." (цитуємо тут Джері Рубіна з його книжки „Ду іт!", ст. 84-85, 105, 111). Так мала б виглядати або виглядає сьогодні ця нова мораль!

Ми тепер можемо краще розуміти, чому Христос не проклинав і не грозив помстою тим, що Його розп'яли, а молився за них: „Прости їм, бо не знають, що роблять!" (Луки 23:34). Христос знав, що не бачити й не розуміти свого жахливого осліплення і зіпсуття, це значить бути дуже темним і духовно засліпленим. Таких людей можна тільки жаліти і їм співчувати, але треба також бути свідомим того, що вони можуть наробити багато лиха, горя, злочинів і клопотів. Усе це ми чули й бачили під час російської революції. Ми бачили жахливі наслідки, які постали з так званої вільної любови, анархії і беззаконня. Великі мільйони людей згинули невинно, а інші мільйони донині терплять і мучаться в тяжкій неволі тіла і духа.

Що про таку нову мораль говорять розумні люди в комуністичному світі?

Нам варто почути про те, що думають про цю нову мораль, або пекло на землі, ті люди, які в ній виросли і знають про її жахливі наслідки. Нам варто також почути їхню пораду про те, як поліпшити світ.

Недавно дістався нелегально у вільний світ із України літературний твір українського автора — Євгена Сверстюка „Собор у риштованні", в якому він пише:

„Куди ж іде життя? Чи ми ведемо життя, чи життя веде нас?.. Щоб залишитися людиною... для цього потрібні найвищі зусилля розуму й духа. Людина мусить відродитись, щоб зрозуміти, що на ній, особисто на ній все лежить — і спадщина предків, і доля землі — вітчизни людей... Нині особливо кожен мусить почувати себе органічною часткою великого собору людської цивілізації, щоб самовіддано тримати на собі його споруду. Бо нехай ця цивілізація де в чім недосконала, недобудована і вже зістарена, але вона — єдиний храм людського духа, і нам її добудовувати, а не будувати на новому місці.

..... Нині брак великої мудрости, великої поваги і любови до людини, великої відповідальности за спадщину предків і долю нащадків відчувається як найбільша рана людства, рана, в яку може вкинутися смертельна інфекція. Найстрашніший носій її — напівосвічений сфрейтор, рішучий напівінтелігент, з гімназії чи семінарії. Він знає фразеологію культури і цивілізації, але не знає тієї конденсованої сили, життьової сили, що стоїть за словами, тому він залюбки підмінює слова, відважно жонглює ними і робить сліпучий фоєрверк — тимчасову ілюзію правди. Не замислюючися над одвічними законами розвитку життя, він діє так, наче їх зовсім нема, а потім десяткам геніїв не впоратися з тим, що він накоїв..." (ст. 19-21).

Чи не бачимо ми в цих словах дуже влучно поданої характеристики Сталіна, Рубіна і їм подібних „революціонерів, реформаторів і пророків"?

Цей же Євген Сверстюк далі, на ст. 26, пише: „Козацька релігія (тобто релі-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Іван Кедрин

ЗА ПОКРАЩАННЯ ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНР

(1)

Президія і Виконавчий Орган Української Національної Ради проголосили, що в серпні ц. р. в одній із західньоевропейських країн відбудеться УІІ сесія УНРади. Це добра вістка. Потреба нової сесії УНРади настирлива, пов'язана з загальною ситуацією в Україні та широкому світі, як і з ситуацією української вільної громади в діяспорі і внутрішніми відносинами в самому таки Державному Центрі УНР на чужині. Коли українці, а зокрема Державний Центр УНР, не мають впливу на хід міжнародних подій, і треба їм тільки пильно придивлятися та розглядати їх під кутом інтересів української визвольної справи, і коли Державний Центр, не маючи екзекутивної сили, може старатися тільки морально впливати на відносини й атмосферу серед широкої нашої громади у різних країнах вільного світу, то справа самого Державного Центру буде безпосереднім предметом нарад і безпосередньою турботою наступної сесії УНРади.

Остання, УІ з черги, сесія УНРади відбулася 18-22 березня 1967 р. і вона перевела була добре діло та закінчилась конструктивними осягами: поширила консолідаційну базу УНРади, обрала на місце покійного Івана Багряного нового, молодшого й репрезентаційного віцепрезидента, придбала на становище голови Виконного Органу людину середущої генерації без фірми професійного політика, але з добрим громадським прізвищем та популярністю у великій молодечій організації. У Декларації, проголошеній після тієї сесії, сказано: „Віднині Українська Національна Рада вступає в новий етап своєї діяльности. Це зумовлюють як зовнішні, так і внутрішні обставини. Затираються колишні розходження між окремими групами нашої спільноти на чужині. Є підстави думати, що національна і державна рації переможуть остаточно..."

На превеликий жаль, ті заповіді не здійснилися. Хоча Державний Центр здобув великий успіх на 1-му Світовому Конгресі Вільних Українців, який став тільки громадською централею без посягання на ролю якогось нового політичного центру, то найширша консолідація, заманіфестована тим Першим Світовим Конгресом, не знайшла віддзеркалення у Державному Центрі. Правда, фракція Української Соціялістичної Партії, яка виступила з опозиції до прийняття до УНРади фракції ОУН(з) (популярно звана „Двійка"), вернулася туди. Зате почалася черга нових криз, які стали вже якоюсь хронічною язвою Державного Центру.

Не стало новообраного голови Виконного Органу. Припинено в членстві УНРади фракцію ОУН(з). ОУН(с), популярно звані „мельниківці", перейшла до опозиції. Почався, чи пак продовжувався, процес розламів всередині окремих партій. Пішла жалюгідна полеміка між окремими складовими частинами УНРади з активною участю деяких видатних діячів Державного Центру. Та полеміка — як і можна було передбачати, не тільки не оздоровила атмосфери й відносин, але ще погіршила їх, бо завжди в таких випадках широкі кола громадянства, не орієнтуючись в подробицях, не всилі заявлятись чітко по одній стороні учасників „процесу", засуджують обидві сторони, всі сторони зайвого і шкідливого для національної справи „процесу".

У Державному Центрі створилась невтішна ситуація. Спертий він на Тимчасовому Законі, що його прийнято на першій сесії 16-20 липня 1948 року про Реорганізацію Д е р жавного Центру, який нав'язував до законів з 12 листопада 1920 року, прийнятих ще на території України, про „Тимчасове Верховне Управління" і про „Державну Національну Раду". За підставу УНРади прийнято принцип партійного представництва. Тоді, в 1948 році, партії дійсно охоплювали своїм вахлярем ціле зорганізоване громадянство. Від того часу більшість партій стали повними або половинними фікціями. Тримаючись цупко своїх анахронічних програм і підлягаючи впливам нових непередбачених течій, постали серед більшости їх або явні розколи, або внутрішні ідеологічні розлами. Парадоксально, Д е р ж а вний Центр, як репрезентація української політичної еміграції, що не визнає накиненої влади на створеній Москвою УССР, не охоплює власне націоналістичного табору: найбільш здисциплінована націоналістична партія, яка має в своїх рядах найбільше число молоді і серед якої не було й нема внутрішнього ферменту щодо відношення до УССР та комунізму, та політична партія, місце якої повинно бути власне в Державному Центрі, і з яким вона ідеологічно однодостайна, стоїть поза Державним Центром. Друга частина націоналістичного табору, як згадано, перейшла до внутрішньої опозиції, а третю „завішено" в членських правах...

У політиці завжди рішальним критерієм є вислід, дармащо його зумовлюють інколи й непередбачені і так звані „незалежні" обставини. На сумний вислід 5-річного періоду, що ділить нас від останньої сесії, склалися помилки однаково окремих політичних партій, як і самого проводу Державного Центру. Було замало терпеливости, замало взаємного вирозуміння, замало гнучкости. Зате забагато пристрастей, забагато поквапности до полеміки, забагато нетерпимости. Були й незалежні від доброї волі діячів обставини. Керівні люди в Державному Центрі працюють у дуже невідрадних умовинах. Не маючи фондів — не мають змоги притягати до праці й співпраці молодих сил, які кінчають студії у західньоевропейських високих школах і, хоч навіть хотіли б, не можуть посвятитися громадсько-політичній праці без матеріяльної забезпеки, яку отримують в чужинецькій державній господарці. Керівні діячі Державного Центру мусять виконувати репрезентаційні і водночас підрядні виконавчі функції. Тому вони природно затрачують ту перспективу, яку мають громадяни здалеку. Завжди буває так, що такі діячі бачать дерева, а не бачать лісу. Ставши дуже вразливими на критику і не рахуючися навіть з доброзичливою критикою збоку осіб найбільш відданих Державному Центрові, викликають враження, що не признають існування об'єктивних причин для критики і потреби критики, без якої не може існувати ні одна установа в демократичному світі.

Треба з найбільшим признанням говорити про просто фанатичну відданість ідеології Державного Центру і потребу збереження його — його керівників, зокрема теперішнього Президента УНР в екзилі. Треба цілком погоджуватися з його аргументацією, що необхідно зберегти Державний Центр, і цю правду ще більше скріплює власне сучасна нова міжнародна криза з її потенціяльними можливостями. І так само треба погодитися з ним, що становище президента УНР є символом, без якого нема й Державного Центру, і тому йдеться не про особу, а про позицію. Тому треба признати рацію всім тим керівним діячам Державного Центру, які обурювались проєктом таких „реформ" Державного Центру, що по суті — у випадку їх реалізації — були б ліквідацією Державного Центру.

Те саме признання належить керівникам Державного Центру за їх рішучий спротив течіям, які підмулюють і підважують ідеологію безкомпромісовости супроти московського імперіялізму та супроти наставленого з Москви режиму в Україні. Ніде правди діти: різні доповідачі й автори статтей так зручно орудують фразеологічною а р ґ ументацією, що трудно тицьнути пальцем у таке-то місце, як пропаганду зміновіхівства чи пристосуванства. Але дивним дивом п о д і бною фразеологією орудували колишні боротьбисти і галицькі радянофіли в 20-их рр., поки за свою наївність заплатили життям. Керівники Державного Центру дуже вразливі на такі нотки, годі їм дивуватися і трудно картати їх за те, ніби ганяються за примарами, бачачи противників національно-державної ідеї там, де їх нема.

(Закінчення буде)

ПІДГОТОВА ДО ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР В МЮНХЕНІ

Близький уже день відкриття XX Олімпійських Ігор, які цього року відбудуться в днях від 26-го серпня до 10-го вересня у Мюнхені, в Західній Німеччині. Головні споруди XX Олімпіяди збудовано в Обервізенфельді, за чотири кілометри від центру Мюнхену. Розміщено їх на площі чотирьох квадратових кілометрів за проєктом групи архітектів із штутґартським професором Ґюнтером Беґнішом у проводі. Ще сьогодні при викінчуванні інсталяції електронічної апаратури та в зв'язку з цим конечних перевірках, працює 550 інженерів і техніків та близько шести тисяч робітників. Понад 70 відс. олімпійської програми відбудеться в цьому ж таки Обервізенфельді.

■ Найбільший дах світу. Таку назву дали журналісти покриттю над олімпійським стадіоном у Мюнхені, що вміщає 80 тисяч людей. Площа його становить понад 74 тисячі квадратових метрів. Являє він собою сталеву сітку з сотень тисяч метрів пружної металевої линви, зверху прикритої прозорим, синтетичним оклом. Кошти будови цього стадіону з спортовою залею і басейном для плавання становлять понад сто мільйонів німецьких марок, а не як передбачалося 65 мільйонів. Сміливо можемо твердити, що це заразом і найдорожчий дах світу. Цей дах наприкінці минулого року видержав свою першу пробу. Заметілі, що шаліли в листопаді над Мюнхеном, обтяжили його грубою верствою мокрого снігу. Могутня конструкція витримала обтяження. Вкритий снігом дах набрав імпозантного вигляду, нагадуючи недалекі від Мюнхену Альпи.

■ 62 відс. квитків вступу на Олімпіяду вже випродано. Запотребування на квитки зростають з дня на день. Сьогодні, за майже чотири місяці перед відкриттям Олімпіяди, продано вже 2,300.000 квитків з усіх 3,800.000, приготованих до продажу. Тут не беремо під увагу 900.000 квитків вступу на елімінаційні змагання в копаному м'ячі, які проходитимуть в різних містах Баварії. Про те, щоб сьогодні дістати квиток вступу на відкриття чи закриття Олімпіяди — шкода думати. Передпродаж квитків вступу на Олімпійські Ігри 1972 року побиває всі попередні рекорди. Пригадаємо, що перед Олімпіядою в Мехіко продано 1,893.500 квитків. Найбільший попит на квитки, що дають право вступу на урочисті відкриття і закриття Олімпіяди, фінальні змагання з гімнастики, плавання, боксу, сітківки, кошівки та копаного й ручного м'яча.

■ Футболісти і їхні „болільники" матимуть спеціяльні поїзди. З огляду на те, що елімінаційні розгри копаного м'яча відбуватимуться в Нюрнберґу, Пассав, Реґенсбурґу, Авґсбурґу й Інґольштадті, п р и готовляються спеціяльні поїзди з спальними вагонами, ресторанами, кабінетами для медичної обслуги та приміщеннями для масажів. Поїзди курсуватимуть між Мюнхеном і містами елімінаційних розгривок з копаного м'яча.

■ Під час популярного „Дейвід Фрост Шов" президент Американського Олімпійського Комітету, Клиффорд Бак (Буцк) заявив, що репрезентація ЗСА на Олімпійські ігри в Мюнхені складатиметься з 550 спортовців. На приготування спортовців до Олімпіяди витрачено 10 мільйонів долярів за останніх чотири роки.

(ІС УОР)

Мирослав Семчишин

УКРАЇНСЬКА ВИХОВНА СИСТЕМА

(4)

При яких умовинах це буде можливе? Ми не думаємо входити ось тут у всі деталі цієї системи, виявляти всі її недоліки, бо таких по суті майже немає, а якщо є, то радше формального порядку і можуть бути легко виправлені. А все ж таки ряд певних недотягнень УВСистема має, і ми вкажемо на найбільш разючі.

Ціла система побудована на науково-обґрунтованих і ідеологічно продуманих засновках. Це правда. Всі компоненти цієї конструкції переконливі, і нічого іншого не залишається, як ввести їх у життя. Але, щоб оцей документ (УВС) став направду „напрямним", перше і основне він у своїй версії, у своєму викладі мусить бути яснозрозумілий і не залишити ніяких сумнівів, чи ми справді все гаразд розуміємо.

Таким, на жаль, УВСистема як документ в цілому не є. Навіть фахово обізнаній з цією проблематикою людині читати його і все зрозуміти — не легко з уваги на дуже важкий подекуди стиль і на не завжди зрозумілу термінологію чи семантику. Оці наші завваги стосуються і вступу до системи і основних напрямних про мету.

Переробки і передаґування вимагає також розділ, в якому говориться про родину-Церкву-школу і т. д. Категоричне т в е р дження, мовляв, „українська Церква є передумовою існування української діяспори", звучить непереконливо. Знаємо і визнаємо, що українська Церква — один з основних націотворчих елементів, і від неї в житті українців діяспори дуже багато залежить. Але не можна тут ставити проблеми в своєрідний категоричний імператив, бо з практики лише кількох останніх років знаємо, скільки праці, енергії і п о с в я т и вклали саме вірні одної з українських Церков, щоб вона мала національний характер . . . і служила для збереження українства в діяспорі.

Такі ж завваги стосуються розділу Школа, який між іншим подає ряд практичних вказівок і порад, як повинна виглядати українська школа, якою повинна бути шкільна адміністрація і т. д. Такі інформації, хоч які важливі, не повинні знаходитися в параграфах системи. Вони більше практичного порядку, і можуть дуже добре увійти в свого р о д у „правильник", який практично реґулював би і нормалізував виховно-освітню дію школи, базовану на УВСистемі.

І врешті ще одна заввага про т. зв. культурне довкілля, тобто розділ, який не дуже ясно визначає вплив культурного довкілля на молодь. І так в теоретичних тезах про школу, як і в цьому розділі, можна відчути деяку тенденцію до ізоляції нашої молоді від сильних культурних впливів даного реґіону. На нашу думку, тези УВСистеми не сміють іґнорувати так виховних, як і дидактичних впливів іншої, крім української, школи даного терену. Треба знайти якесь відповідне поєднання цих двох різних, але збіжних формою чинників, які діють на нашу молодь. А втім, такі вимоги ізоляційного порядку можна ставити на папері, але чи реальне життя їх адоптує — це інша справа. На нашу думку, тези УВСистеми мусять взяти до уваги інше, крім українського, виховне довкілля, яке, без сумніву, діє на нашу молодь. Нам з цим треба рахуватись, добрі в п л и в и приймати, з поганими наслідками такого довкілля боротись і в українознавчій школі і в церкві, і вдома, і в молодечому гуртку.

УВСистема у такому змісті і в такій формі, як тепер, це по суті документ нашої доби, на який здобулась українська еміґрація в журбі за виховання і майбутнє українського молодого покоління сьогоднішнього і завтрішнього дня. Це досить докладно продумана синтеза нашої національної педагогіки, яка в різних історичних умовинах життя нашого народу не мала змоги ні себе відповідно проявити, ні діяти на збірний український національний організм.

Ми століттями наснажували себе гуманізмом української літератури, ми підіймались на збройну боротьбу, ми ісповідували гасла різних ідеологій, ми творили й розбудовували у к р аїнську науку тоді і там ,де це було можливе. Але такої великої ваги справи, як національне виховання та його філософія, його складні елементи і напрямні були у нас завжди чомусь трактовані помачушиному. Просто не було для них ні часу ,ні місця. Ці і подібні питання завжди стояли у нас на третіх, а то й на четвертих рейках. Про стан нашої педагогічної літератури вже й не говоримо. Поза одною чи двома брошурами та десятком принагідних статтей вона майже не існує . . .

І коли ми вважаємо відбуття Світового Конгресу Вільних Українців за успіх, а в його рямцях наради Виховно-Освітньої Сесії за реальне досягнення, то одним із поважних доказів на те є саме УВСистема. І перед нами питання: як нам до неї ставитись?

На це реторичне питання, очевидна річ, є тільки одна відповідь: ще раз проаналізувати цей документ покликаними для цього чинниками, вдосконалити його, виправити все те, що треба, а потім виконувати його постанови і вказівки ,тобто практикувати тези УВСистеми у нашій щоденній виховній практиці. І це зрозуміло. Правда, для нас, теперішнього покоління — покоління творців УВСистеми, її постанови такі очевидні й такі самозрозумілі, що вони не сповнюють нас патосом, не викликають особливої динаміки нашої дії. Алеж ці напрямні не тільки створені для нас, на сьогодні, — вони передусім для тих, що прийдуть нам на зміну, і для них напрямні УВСистеми стануть або повинні стати нашим заповітом, що і як робити, щоб еміґраційна Україна не вмерла, а жила, розвивалась і допомагала справжній Україні.

(Кінець).

Організації Українського Визвольного Фронту відновили діяльність УНУ

Ню Йорк (О. С.) — Організації Українського Визвольного Фронту в ЗСА при морально- науковій підтримці українських наукових установ і професійних академічних товариств в неділю 7-го травня 1972 р. в великій залі Українського Народного Дому в Ню Йорку відновили діяльність Українського Народного Університету — УНУ.

Відкрив УНУ голова ГУ ООЧСУ проф. Іван Вовчук привітаниям присутніх і загальною характеристикою значення тієї інституції для піднесення наукового та культурного рівня української спільноти і запросив до президії д-ра Ол. Соколишина, п-ні Дарію Степаняк та мґра Вол. Левенця.

Д-р Ол. Соколишин, перебираючи провід, представив доповідача д-ра Мих. Кушніра з Вашинґтону, як відомого громадсько - політичного діяча, учасника Українських Визвольних Змагань, кол. голову АДУК, члена Головної Управи СУМА, ГУ ООЧСУ, Політичної Ради УККА та НТШ, автора багатьох розвідок та статтей на тему філософії українського націоналізму й мистецтва.

Прелеґент виголосив першу частину доповіді „Григорій Сковорода — людина і філософ". У своїй доповіді він вказав на совєтські перекручення творчости Гр. Сковороди, з якого зробили безбожника і матеріяліста, що не відповідає правді. Прелеґент докладно зілюстрував розвиток ідеалістичного світогляду Сковороди, в противагу панівного тоді раціоналізму, про що слід поінформувати світ у 250-річчя народин Сковороди, про якого немає згадки в світових енциклопедіях та підручниках філософії. Він твердив, що Аристотель, Джордано Бруно та Гр. Сковорода — це три велетні — філософії світового маштабу. Совєти донині ще не видали його праці українською мовою. На основі листів Сковороди до його учня прелеґент схарактеризував світогляд українського філософа, глибоко релігійної людини і патріота, а не як пишуть совєтські науковці пропаґатора братерства України з Москвою. Опісля подав біографію Г. Сковороди і заповів у найближчому часі продовження доповіді.

Після доповіді прелеґент відповідав на численні запити. Рясні оплески були нагородою для доповідача та організаторів відновленого в Ню Йорку УНУ.

ВЕЧІР СЛОВА, ПІСНІ І ТАНКУ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Осередок СУМА ім. УПА у Філядельфії влаштовує в суботу, 20-го травня ц. р. о год. 7-ій веч., „Вечір слова, пісні і танку". В програмі візьмуть участь: тріо „Соловейки" під керівництвом проф. З. Маркевич, новостворений Дівочий Хор при Відділі СУМА у Філядельфії під диригентурою проф. А. Жилавої, Мандолінова Оркестра Відділу СУМА у Фініксвілл під проводом п-і Нагаєвської, та Танцювальний Ансамбль під керівництвом М. Бойчука. В програму теж входять фортепіянове і вокальне соля, монолог і скечі. Режисер вечора — маестро Б. Паздрій. Вечір відбудеться в залі „Кук Джуніор Гай Скул" при вул. Олд Йорк і Лавдон.

ДІВОЧИЙ ХОР „ВЕСНІВКА" ВИСТУПИТЬ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Хор „Веснівка" під час одного із своїх концертів

Знову молодь, знову дівчата! Це звучить, як виклик нашим хлопцям, бо нікуди правди діти, не так то чисельно хлопці поповнюють наші мистецькі ансамблі.

Ще не продзвеніло звучання чудової української пісні у виконанні дівочого ансамблю „Євшан", а вже з Торонта лунає грімке „Ідемо до вас"! Це наші дівчата з „Веснівки" радісно заповідають свій приїзд на схід Америки, точніше до Філядельфії.

Щоб познайомити філядельфійців з цією цікавою і вартісною мистецькою одиницею, вистане переглянути ще не поживклі сторінки нашої преси, в тому й „Свободи", та інших американських, европейських та канадійських газет, у яких рецензенти (Терен - Юськів, О. Залеський, Р. Завадович, О. Соколик, В. С. Левицький, о. П. Хомин, О. Штуль, І. Менделюк) в унісон дають оцінку мистецького рівня хору, доброго вибору репертуару, та таких деталів, як знаменита дикція, динаміка, чистота інтонації, вирівняність голосів, тощо.

В чому секрет успіхів „Веснівки"? Без сумніву в кількалітній наполегливій праці під проводом професійної диригентки — Квітки Зорич - Кондрацької, яка покінчила музичний факультет Торонтського університету та її „правої руки" — акомпаньяторки Зені Кушпети, і в щирому захопленні і любові дівчат до пісні - чародійки. Мабуть, поруч вичислених, ще іншими атрибутами хорової якости „Веснівка" здобуває симпатії усіх, що слухали її концертів. Прозовою мовою важко висловити повну характеристику „Веснівки", але промовистим є наприклад факт, що відомий диригент Михайло Длябога присвятив „Веснівці" свою композицію п. н. „Пісня дівоча".

Співала „Веснівка" на Союзівці, в Шамокін - Пенсильвенія на 75-річчі Українського Народного Союзу, в Ню Йорку, Чикаго, Боффало, Торонто і в Римі на урочистостях посвячення собору св. Софії. 21-го травня ц. р. українці Філядельфії матимуть нагоду послухати концерт „Веснівки" в год 6-ій веч. в залі Cooke Junior High School (13th St. & Louden.) Ідемо до вас...

А. Паш.

Євангельський хор у Арґентині співає українські пісні

Буенос Айрес. — У великій концертовій залі арґентинської Методистської центральної Церкви відбувся успішний концертовий виступ українського євангельського хору, під дириґуванням Михайла Бахора. Хор у складі 50 осіб виконував українські пісні, в перекладі на еспанську мову, щоб вони були доступні і зрозумілі текстовно для слухачів-арґентинців. Вперше еспанською мовою залунали твори Бортнянського, чудовий „Щедрик" Леонтовича та ін. пісні, викликаючи оплески переповненої слухачами залі. Для пропаґування української музичної культури, Євангельський хор видав програмки з біографіями композиторів, чиї твори були виконані. Прибуток з концерту дав 200 000 арґентинських пезів. Вирішено накрутити платівку, видання якої коштуватиме трохи більше, як 300 000 пезів, а прибуток з розпродажі піде „на набуття пляцу на будову власного молитовного дому" для Першої Української Євангельсько-Баптистської Церкви в Буенос Айресі, про що інформував журнал „Євангельська Зірка" ч. 75 з Буенос Айресу. Платівка незабаром появиться на ринку.

НЕҐАТИВНА ПРАКТИКА

Детройт. — Бюлетень Культурно-Громадського Клюбу „Детройтські Новини" помістив у числі з травня ц. р. репліку під наг. „Чому?", в якій між ін. сказано: „Від деякого часу . . . організації, що влаштовують імпрези, не подають на оголошеннях ціни квитків вступу. Така практика організаторів імпрез неправильна. На оголошеннях про імпрезу повинні бути всі дані про неї, в тому й ціна квитка. Заскакувати публіку тією ціною не годиться".

Деякі з демонстрантів у Вашинґтоні дістали покликання до суду

Ню Йорк. — З канцелярії УККомітету інформують, що деякі із молодих учасників великої маніфестації-демонстрації у Вашинґтоні в обороні людських прав в Україні минулої суботи, 13-го травня, яких притримала була поліція за порушення приписів вуличного руху, одержали покликання до суду, щоб потвердити чи заперечити видвигнені проти них обвинувачення. Як уже інформовано, поліція була притримала всіх 59 осіб, але 27 негайно звільнено з уваги на те, що вони ще не мали 18 років життя. Між притриманими було 11 дівчат. Їх обвинувачено в тому, що вони порушили приписи вуличного руху, бо демонстрували на забороненій вулиці. Усіх притриманих звільнено за кавцією. Адвокат д-р Богдан Футей, який вже на місці у Вашинґтоні заопікувався притриманими, додатково інформує, що ті з із заарештованих, які одержали поклик до суду, не мусять на це покликання відповідати. За ближчими інформаціями можна звертатись до д-ра Б. Футея в Клівленді, телефонуючи на число тел. (216) 884-2326.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Комітет Охорони і Будови Пам'ятника-гробниці сл. п. Григора Мацейка-Гонти, зобов'язаний перед дотеперішніми жертводавцями та українським громадянством — подає до загального відома:

1. Усім поодиноким жертводавцям та збірщикам поза Арґентиною, які переслали пожертви на рахунок Комітету, вислано летунською поштою офіційне поквітування за отримані гроші. Коли б хтось із жертводавців або збірщиків не отримав такого поквітування, просимо ласкаво негайно зголоситися до Комітету на нижче подану адресу.

2. Крім висланихх окремих поквітувань, виготовлені листи дотеперішніх жертводавців (за винятком тих, які цього не бажають) будуть вислані до нашої преси до їхнього оголошення у другій половині травня ц. р.

3. Усі пожертви як теж витрати зв'язані з будовою, переходять через окремий рахунок Комітету в українській кооперативі „Фортуна".

4. Комітет уважав за відповідне покликати Контрольну комісію із беззастережним правом перевірки приходів пожертв і видатків зв'язаних з будовою: голова Центрального Т-ва „Просвіта" в Арґентині, Осип Галатьо, голова кооперативи „Фортуна", Мирослав Самоверський і голова УІВІ, ред. Юліян Середяк.

5. Комітет приступив до кінцевих праць зовнішнього і внутрішнього оформлення згідно з проєктом, який виконав архітект Юрій Шульмінський.

За Комітет:

Василь Косюк — голова

Андрій Бреус — секретар

Адреса Комітету: Comite Pro-Monumento de Gregorio Macejko, Soler 5039, Buenos Aires, Argentina.

Знову понад $10,000 на ФКУ з Чикаґо

(*Закінчення зі стор. 1-ої*)

ця законтрактованого періоду, 1972 року. Цю конечність теж підкреслив інж. Богдан Боднарук, голова місцевого відділу Т-ва Українських Інженерів, який одночасно задеклярував 1.000 долярів.

В понеділок, 8-го травня, З. Когут, Ю. Гасцький та д-р Олександра Ільків, член комітету ФКУ, зустрілись з єпископом Владикою Ярославом Габром. Владика Габро висловив своє дальше захоплення та підтримку гарвардської акції і додав ще 100 дол. до своєї попередньої пожертви в сумі $1,000.

З подібним успіхом відвідала делеґація о. Павла Джулинського, пароха католицької церкви святих Володимира й Ольги, який теж пожертвував 100 дол. на ФКУ.

Завершення відвідин гарвардців був виступ Зенона Когута та Юрія Гасцького на звичайних місячних сходинах місцевого Відділу Українського Лікарського Товариства в середу, 10-го травня. Інформаційні доповіді обох прелеґентів зворушили присутніх лікарів до задеклярування 8.000 дол. на Гарвардський Центр. Теж створено лікарський комітет ФКУ, очолений головою Відділу, д-ром Василем Марчуком, який зобов'язався провести збіркову акцію на ФКУ між лікарями.

Дипломовий концерт Лариси Крупи

В суботу 20 травня ц.р. в Трентоні, Н.Дж., і в суботу 3 червня ц.р. в Ню Йорку, Н.Й., відбудеться дипломовий концерт піяністки Лариси Крупи, студентки УМІ, кляси Дарії Каранович. Згаданий концерт заповідається дуже цікаво, бо буде вислідом великої праці педагога УМІ, проф. Дарії Каранович та її надзвичайно талановитої учениці Лариси Крупи, яка завершує свою музичну освіту, набуту в УМІ.

Програма концерту складається із творів світових композиторів та українського композитора Миколи Лисенка.

Вже в часі річних музичних іспитів, та особливо на концертах визначних учнів — молоденька піяністка Лариса Крупа своєю грою звернула на себе увагу присутніх педагогів і гостей, так, що цей прилюдний дипломовий іспит буде її першим кроком до підготовлення мистецького диплому в УМІ. Слід додати, що цей вечір крім самого концерту, буде демонстрацією доросту обдарованих молодих талантів в УМІ.

Ярослав Лабка
Директор Відділу
УМІ, Трентон

Спілка портових вантажників погодилась на деяке зменшення платні

Сан Франсіско. — Спілка Портових Вантажників і Союз працівників на складах погодилися на деяке зменшення заробітної платні, запропоноване урядовою Радою платень. Таким чином відпала загроза нового їхнього страйку на Західньому побережжі країни. Після 134-денного страйку, коли були закриті всі порти на Заході й більшість на Сході, професійна спілка добилась була для портових працівників підвишки на 72 центи за годину праці. Але Рада платень у березні знизила ту велику підвишку на 42 центи для вантажників і на 47 центів для бюрових працівників. Виплати платень за новим тарифом розпочнуться з червня ц.р., а незабаром після того вантажники й працівники дістануть ще виплату ретроактивно, з грудня 1971 року. Разом та виплата становитиме приблизно 5 мільйонів долярів. Відтепер платня портового вантажника становитиме за одну годину праці 4 дол. 70 центів.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 16.

В. Чорненький, Фенікс	$ 20.00
Р. Жилавий, Міссула	10.00
Я. Войнаровський, Чикаго	7.00
А. Лаврук, Алтуна	7.00
Я. Рибалт, Клівленд	7.00
Д-р П. Сайкевич, Віндсор	7.00
Н. Слук, Рочестер	7.00
В. Даровський, Вердун	5.00
Б. Любачівський, Сісеро	5.00
М. Мурована, Міллвілл	5.00
О. Целевич, Лонґ Айленд Сіті	4.20
О. Лободоцький, Лівонія	4.00
В. Стечак, Елкінс Парк	4.00
Н. Павлюк, Філядельфія	3.10
Г. Баран, Торонто	3.00
А. Богданов, Ветерсфілд	3.00
В. Врездун, Парма	3.00
І. Ґерелюк, Монтреаль	3.00
С. Глют, Кліфтон	3.00
Д-р Я. Коропей, Линколн	3.00
С. Мотрович, Акрон	3.00
І. Журак, Вудгейвен	2.50
Д-р А. Недзвецький, Боффало	2.50
Т. Береза-Сенета, Ню Гейвен	2.20
М. Бадран, Вассар	2.00
А. Балко, Парма	2.00
К. Баран, Сікокус	2.00
В. Бориско, Лівонія	2.00
Д. Василькевич, Джамайка	2.00
М. Гаврилюк, Трой	2.00
М. Грабовський, Айслінгтон	2.00
Г. Гурин, Пассайк	2.00
Д. Геряк, Ансонія	2.00
А. Ґула, Торонто	2.00
М. Демус, Дуквесне	2.00
Ф. Денеґа, Чикаго	2.00
В. Єреґа, Іст Гановер	2.00
М. Запухляк, Річмонд	2.00
К. Зепко, Акрон	2.00
П. Костик, Джерзі Сіті	2.00
А. Курилло, Бруклин	2.00
І. Кухта, Парма	2.00
Й. Куц, Трентон	2.00
Г. Кушнір, Коговз	2.00
В. Левицький, Фенікс	2.00
М. Магара, Коломбус	2.00
Ф. Магун, Сан Дієго	2.00
М. Магора, Коломбус	2.00
Д-р В. Марчук, Гінсдейл	2.00
О. Б. Бацкевич, Бронкс	2.00
М. Медвідь, Нюарк	2.00
М. Миронюк, Гемтремк	2.00
І. Несторович, Джамайка	2.00

І. Островка, Юніон	2.00
А. Паламар, Гемілтон	2.00
І. Паратукевич, Бронкс	2.00
В. Пастущок, Честер	2.00
Л. Петрашек, Стретфорд	2.00
М. Попик, Детройт	2.00
Д-р В. Пушкар, Філядельфія	2.00
А. Репан, Чикаго	2.00
С. Рожок, Філядельфія	2.00
І. Рудик, Бруклин	2.00
К. Сіка, Клівленд	2.00
Ю. Скафарик, Елмгурст	2.00
Ф. Сломошинський, Ріверсайд	2.00
Л. Стеткевич, Ню Йорк	2.00
А. Стецяк, Парма	2.00
Т. Стриск, Літтл Фоллс	2.00
П. Теплицький, Боффало	2.00
А. Туранська, Вест Айсліп	2.00
А. Тхір, Гедлей Фоллс	2.00
Г. Укарма, Норвіч	2.00
І. Федчишин, Детройт	2.00
О. Филипович, Мінneаполіс	2.00
І. Хома, Бруклин	2.00
Ю. Шарик, Плейнфілд	2.00
С. Шатинський, Етобікоке	2.00
Г. Шкода, Чикаго	2.00
К. Шпікула, Філядельфія	2.00
В. Юрків, Гарфілд	2.00
М. Юрків, Керґонксон	2.00
Г. Явдошак, Чикаго	2.00
А. Яріш, Рочестер	2.00
В. Яцик, Бруклин	2.00
С. Валишак, Обурн	1.00
М. Войко, Клівленд	1.00
А. Гончарів, С. Бавнд Брук	1.00
Є. Гусак, Бронкс	1.00
М. Дозорський, Ірі	1.00
М. Заяць, Вашингтон	1.00
В. Качур, Гартфорд	1.00
М. Кучер, Ню Йорк	1.00
Н. Найда, Честер	1.00
А. Процак, Гарфілд	1.00
А. Радванський, Філядельфія	1.00
П. Сильчак, Лос Анджелес	1.00
А. Смішко, Філядельфія	1.00
А. Шипак, Феніксвілл	1.00
Ю. Яцусь, Піскатавей	1.00

СПОВІЩАЄМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ЧИКАГО Й ОКОЛИЦЬ, що

в неділю, 21-го травня 1972 року

— відбудеться —

УРОЧИСТЕ ВШАНУВАННЯ

30-ЛІТТЯ АРХИПАСТИРСЬКОГО СЛУЖІННЯ

Первоієрарха Української Автокефальної Православної Церкви

ПРЕОСВЯЩЕННОГО

МСТИСЛАВА

Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА

З цієї нагоди, в неділю, 21-го травня, в Катедрі Св. Кн. Володимира в Чикаго, Владика Митрополит МСТИСЛАВ очолить АРХИЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ, з участю Преосвящ. Єпископа КОНСТАНТИНА та Всеч. ДУХОВЕНСТВА. Під час Св. Літургії буде виголошена Заупокійна Ектенія за душі 7 мільйонів заморених Москвою штучним голодом та за тих, що життя своє страдницьки закінчили в мурах совєтських в'язниць і катівень та за дротами концтаборів СССР.

Після Св. Літургії буде відправлено Молебень за здоров'я Найдостойнішого Ювілята та за моральну й фізичну витривалість усіх українських в'язнів у СССР.

Після відправ по полудні, в катедральній залі, відбудеться

УРОЧИСТЕ ПРИЙНЯТТЯ на честь ДОСТОЙНОГО ЮВІЛЯТА

Повідомляючи про цю, визначну у житті українського суспільства подію, просимо про щирі молитви за здоров'я Владики Митрополита і численну участь у катедральних відправах.

КОНСИСТОРІЯ УПЦЕРКВИ в ЗСА

■

З цієї ж нагоди, в суботу, 20-го травня по полудні, відбудеться ЗУСТРІЧ Владики Митрополита МСТИСЛАВА з провідними діячами Української Кредитової Кооперації в ЗСА, для розвитку якої Ювілят працював у Галичині і на Волині в р. р. 1922-1926.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ
Осередок ім. УПА в Філядельфії, Па.

— повідомляє —

що в суботу, 20-го травня 1972 року, о год. 7-ій вечора
в залі COOKE JUNIOR HIGH SCHOOL при Old York Rd. і Loudon St.

— відбудеться —

ВЕЧІР СЛОВА, ПІСНІ І ТАНКУ

- В ПРОГРАМІ: Тріо „Соловейки", Дівочий Хор СУМА, Танцювальний Ансамбль, гостинний виступ Мандолінової Оркестри Відділу СУМА в Фініксвілл, вокальне та фортепіянове сольо, монолог та скечі.
- ЗАПРОШУЄТЬСЯ ГРОМАДЯНСТВО М. ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ТА ОКОЛИЦІ ПРИБУТИ НА ЦЕЙ ВЕЧІР.

УПРАВА ОСЕРЕДКУ

З'ЇЗД БЕРХТЕСҐАДЕНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

— відбудеться —

в днях від 27-29-го травня 1972 року на Союзівці

ПРОГРАМА:

Субота, 27-го травня 1972 р.
Год. 2-3 — реєстрація
Год. 3-5 — Стріча учнів з професорами
Год. 7-ма веч. БЕНКЕТ а опісля ЗАБАВА

Неділя, 28-го травня 1972 р.
Год. 11-та — Служба Божа
Год. 1-ша — Обід
Год. 2:30 — Спільна прогулька
Год. 7-ма — Вечеря
Годц 9-та — Товариська Вечірка з мистецькою програмою

Понеділок, 29-го травня 1972 р.
Год. 10-та — Снідання
Год. 11-та — „До побачення"...

Кімнати проситься якнайскоріше замовляти прямо на СОЮЗІВЦІ.

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел. (914) 626-5641

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. ЕВГЕНА МАЩАКА

дов. члена 25-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж.
складаємо 10.00 долярів
на Суспільну Службу Комбатанта.

■

Опечаленій Родині Покійного найщиріші вислови співчуття складає

УПРАВА ВІДДІЛУ

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Знайомих і Приятелів, що в неділю, 14-го травня 1972 р. у Валінгтон, Н. Дж., коло Польського Народнього Дому зістав забитий і кинений до ріки наш Найдорожчий і Незабутній СИН, БРАТ, ВНУК

бл. п.

ЮРКО РОМАНЦЬО

студент каледжу, член СУМА в Брукліні, Н. Й., на 24-му році життя.

Народжений в с. Гротово, Східні Пруси, (де були виселені його батьки з Лемківщини), до ЗСА приїхав з родиною в 1962 році.

ПАНАХИДИ в четвер і п'ятницю, 18 і 19-го травня, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Сеніко, N. 5th Str. & Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 20-го травня 1972 р. о год. 8:30 рано до церкви св. Духа в Брукліні, Н. Й., а опісля на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті опечалі:

батьки — МАРІЯ і ВАСИЛЬ
сестри: МАРІЙКА, НАСТУСЯ і АННА
наречена — АННА ХАНАТ
дідо — ТИМКО ЛАВЕР
Дві тети і два вуйки
та Родина в Україні і Польщі

ЧИ СВІТ ДІЙСНО ПОТРЕБУЄ НОВОЇ МОРАЛІ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

гія запорізьких козаків, і тут він має на думці християнство — В. Б.) це була релігія Вільних Людей. Бог їхній був Богом Волі, Правди і Любови". А ще далі він пише: „І все ж таки нині ми живемо надією, що людство буде духовно очищатись і рости — всилу інстинкту самозбереження. Іншого шляху для нього нема". (Ст. 22).

Інший наш письменник з України — Олесь Гончар, що був донедавна головою Спілки Письменників України, у своїй книжці „Собор", яка не знайшла „ласки" у кремлівських володарів, висловив таку думку (ст. 106): „При найкращих устроях, при найдосконаліших конституціях, людина може бути нещасна, ось у чім проблема проблем..."

У тій же своїй книжці Олесь Гончар вкладає в уста одному зі своїх персонажів такі слова: „Що, він усе ще шукає істину?—Скажіть йому, що всі істини давно знайдені!" (ст. 108). А на ст. 112 там же читаємо: „В д о с коналенню немає меж".

Наші висновки

Звідси ми бачимо, що правдивої науки і мудрости не заступить людині модерна телевізія, спорт, горілка і наркотики. Телевізія і спорт можуть бути дуже корисні, і вони потрібні, але мусять бути розумно використовувані. Людина потребує відродження звиш, правдивого пізнання Бога, свого Творця, навернення до Нього, покаяння і живої віри в Нього. Невідроджені звиш (духовно) люди, які не пізнали Ісуса Христа, як Свого Спасителя та Вчителя, а тому й не знають божественних законів життя, це ті страшні єфрейтори і півінтеліґенти, що коять тільки лихо, а не користь іншим. Сила і велич християнства в тому, що воно є релігією правдивої волі, правди і любови. Всі істини вже давно знайдені, і вони незмінні! Тому Ісус сказав про себе: „Я — дорога, і правда, і життя". Він є об'явлення Бога, дорога до Бога, до дійсно б л а г ословенного життя, правди, що визволяє людину. Тільки через Христа ми приходимо до Бога і нового життя, оскільки дійсно на цю дорогу вступили і нею невідхильно прямуємо.

Експерименти над новою мораллю в Совєтському Союзі показали, що світ такої нової моралі не потребує, але він має дійсно жити тією мораллю та її безкомпромісово здійснювати, яку нам Господь об'явив у Христі, що стала основою Нового Божого Заповіту. Це є найпевніша дорога до Царства Божого в наших серцях і на землі між людьми.

Чи ми дійсно йдемо цією дорогою? Чи наш Спаситель Ісус Христос є дійсно нашим Провідником і взором на цій нашій дорозі життя? Нехай нам Господь допоможе, щоб так воно було.

„Ісус Христос, — учора, сьогодні і навіки все Той Самий". „І нема ні в кому іншому спасіння..., яким ми мусимо спастися!"

У СТОЛИЦІ ПІВНІЧНОЇ ІРЛЯНДІЇ БЕЛФАСТІ ВИБУХЛА знову бомба, зранивши 44 особи, між ними й дітей. Невідомі терористи підкинули цим разом бомбу на паркувальній площі перед великим ресторанам, в якому люди придивлялись міжнародним футбольним розграм на телевізорі. Коли приявні в паніці почали втікати з того, наповненого димом, ресторану, почали стріляти до них снайпери. Тому, що це відбулося в католицькій дільниці міста, то припускають, що винуватцями тієї події були протестантські екстремісти.

КАЛЕНДАРЕЦЬ ТЕНІСОВИХ ЗМАГАНЬ НА „СОЮЗІВЦІ"

Тенісова Ланка Української Спортової Централі Америки і Канади в співпраці із СУАСТ-Схід та господарями змагань устійнила наступний календарець тенісових змагань і турнірів на кортах „Союзівки", відпочинкової оселі УНСоюзу в Кергонксон, Н.Й.:

10 - 11 червня 1972 — Внутрішньо-клюбовий турнір Карпатського Лещатарського Клюбу.
1 - 2 липня 1972 — Змагання за першість Союзу Українсько-Американських Спортових Товариств-Схід.
5 - 6 серпня 1972 — Змагання за першість у подвійній грі (УНС - КЛК).
1 - 4 вересня 1972 — Змагання за першість УСЦАК.
16 - 17 вересня 1972 — Турнір УНСоюзу „16 і 8 Найкращих".
Дата буде проголошена пізніше — Турнір КЛК за чашу д-ра Я. Рожанковського.

Інж. Богдан Рак
ланковий тенісу УСЦАК

Науковий Фонд УААУП

Управа Української Американської Асоціяції Університетських Професорів буде вдячна українській громаді за пожертви на Науковий Фонд.

Пригадуємо, що всі пожертви є інвестовані і тільки дохід з інвестицій буде використаний на наукові цілі. Основним завданням Фонду є вишукувати по всіх університетах науковців і докторантів (без огляду на їхнє національне чи релігійне походження), що працюють чи мають охоту працювати над темами із українознавства і їм фінансово у тій праці чи в публікації манускриптів допомагати. Тому що Асоціяція має своїх членів у великому числі університетів, вона є вїмково кваліфікована для того роду праці.

Пожертви і кореспонденцію просимо висилати до: Research Endowment of UAAUP, P.O. Box 491, Kent, Ohio 44240.

Загальні збори Української Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі

21-го грудня 1971 р. відбулися чергові Звичайні Загальні Збори членів Української Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі. Зборами керувала президія в складі: інж. М. Маслов — голова, д-р К. Митрович — секретар. Збори привітали письмово Президент УНР М. Лівицький — почесний голова Бібліотеки, Ц е нтральний Комітет Вшанування Пам'яті С. Петлюри в ЗСА, численні представники Бібліотеки в різних країнах та віддалені члени.

Збори вислухали звіти уступаючої Ради Бібліотеки, яка діяла від 26-го березня 1968 р. У звітах ствержено, що Бібліотека вже влаштована у новому власному приміщенні. Бібліотека зареєстрована у французькому Міністерстві Освіти й фігурує в репертуарі бібліотек і документаційних установ Франції.

Офіційне відкриття нового приміщення, 27-го травня 1971 р., дало нагоду до нав'язання ширшого контакту з численними чужинецькими бібліотеками та особами. Альфабетний та систематично - предметний каталоги вже начислюють понад 8,500 карток. Дальша карткова каталогізація ведеться. Рівночасно виготовляється картковий каталог україніки французьких бібліотек, який має вже 26.000 карток. Виготовляється каталог дуплікатів, які послужать для обміну з іншими бібліотеками. Поступає теж влаштування кімнати - музею, де виставляються о с о б и с т і речі Головного Отамана та пам'ятки з Визвольних Змагань.

Бібліотека мала великі видатки в зв'язку з устаткуванням, які покрито з численних і щедрих жертв громадянства та біжучих фондів, не нарушуючи основні банкові депозити. Книжковий фонд збільшився численними надісланими старими й новими творами та купленими примірниками.

Контрольна Комісія ствердила справність книговодства в касі й секретаріяті та внесла пропозицію уділення абсолюторії уступаючій Раді з окремим признанням для бібліотекаря П. Йосипишина, за успішне влаштування Бібліотеки в новому приміщенні. Абсолюторію уділено одноголосно. Подяку висловлено Президії Центрального Комітету Вшанування Пам'яти С. Петлюри в ЗСА, всім представникам та збірщикам, як теж і всім жертвенним прихильникам Бібліотеки за їхню моральну й матеріяльну підтримку.

Загальні Збори перевибрали на нову каденцію попередню Раду Бібліотеки: голову — проф. д-ра Павла Шумовського, заступника голови дир. Петра Плевако і проф. д-ра Володимира Янева, секретаря — Миколу Ковальського, бібліотекаря — Петра Йосипишина, скарбника — д-ра Кирила Митровича, членів - заступників: д-ра Аристида Вирсту і Вячеслава Лазаркевича.

До Контрольної Комісії обрано: голову — проф. Володимира Кубійовича, членів — інж. Миколу Маслова і д-ра Аркадія Жуковського, заступника — Юхима Бацуца.

Загальні Збори обговорили плян діяльности на майбутнє, наголошуючи потребу посилення видавничої діяльности та затвердили рямки нового бюджету.

Рада Бібліотеки

Індивідуальні шахові першенства УСЦАК на 1972 р.

Цьогорічні індивідуальні шахові першенства УСЦАК відбудуться у домівці УСО „Тризуб", Філядельфія, під час Меморіял Дей вікенду, 27, 28 і 29-го травня 1972 р.

Першенства проходитимуть шістьма рундами швайцарської системи. Всі грають в кожній рунді — ніхто не відпадає.

Початок змагань у суботу, 27-го травня, о год. 10ій рано. Друга рунда по полудні дві рунди в неділю і понеділок.

В першенствах можуть брати участь шахісти українського походження, які є дійсними членами с в о ї х клюбів або молодечих організацій, які є членами УСЦАК, та мають вирівняну членську вкладку до 1972-го року включно. Членство в Американській Шаховій Федерації не зобов'язує.

Господарем першенств є УСО „Тризуб", Філядельфія, а провід першенств в руках: інж. Л. Блонаровича, С. Новаківського, Р. Савчака, д-р Ю. Колтуна і д-ра О. Поповича.

Змагуни, які здобудуть п'ять перших місць одержать нагороди, а ті, що отримають три перші місця — перехідні трофеї УСЦАК.

Зголошення до першенств, враз із вписовим 12.50 дол. від учасника і 10.50 дол. від студентів та юнійорів до 18-го року життя; висилати на адресу господарів: УСО „Тризуб" 4932 Норд Брод Стріт, Філядельфія, Пенсильванія 19141. Тел. (215) 324-9700.

Господарі першенств обіцяють певне число нічлігів для своєчасно зголошених, позамісцевих учасників.

За Управу УСЦАК
Інж. В. Кізима
голова
Інж. Л. Блонарович
ланковий

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ,
21-го ТРАВНЯ 1972 р.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Збори Т-ва Подільська Січ 8 Відд. о годині 2-ій по пол. в церковній залі при Chestnut St. — Управа.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 342 Відд., о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. — Секретар.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Розшуки

МАРІЯ ЛАВРУК пошукує свого брата **ДМИТРА ЯРЕМКО** уродженого 1916 р. в Деревні, пов. Жовква, син Дмитра і Катерини. В 1939 р., був в польському війську у м. Львові. Хто знав би про його місце побуту, або він сам, прошу голоситися на адресу сестри —
Марія Лаврук з дому Яремко
150 N. 10th Street
Brooklyn, N.Y. 11211
Проситься заграничні газети про передрук.

ТАРЗАН, Ч. 6751. Чотири бандити пливуть в сторону будинку

Діставши перестрогу від радіостації в Момбуззі, що чотири опричники Омара, десь у джунґлії над рікою Дру, врятувались перед полоном, — Тарзан, Чулю і медсестра Наомі озброїлись і бережуться.

Ми два, Тарзане, можемо схопити опричників, якщо побачимо їх скорше, заки вони нас побачуть!

Тим часом, не знаючи про події на фальшивій торговельній станиці, бо їх радіо зіпсувалось, чотири опричники, що їх Бульво вислав був вгору ріки, щоб зорганізувати рейди проти членів племени уру-урд для відрубання їм рук, поспішають вділ рікою, щоб повідомити про свій успіх.